

Illustraties van **Wolf Erlbruch**
Gedichten van **Edward van de Vendel**

Ik juich
voor
jou

Amsterdam • Antwerpen
Em. Querido's Uitgeverij BV
2013

Dat is sport

Een paar seconden voor de race.
Je hebt fans. Ze worden hees.

Ze verwachten een sensatie.
Ademhalen. Concentratie.

En dan opeens verstomt hun lied.
Wat er gebeurt, begrijp je niet.

Je sluit ze af. Je gumt ze uit.
De wind steekt op binnen je huid.

Je wordt een suizende orkaan
en het schijnt dat je gaat staan,

dat je verandert in een vorm,
die gehoorzaamt aan een storm.

Die jou laat doen wat je moet doen.
Je springt. Daar ga je. Kampioen.

En terwijl je toegejubeld wordt
denk je: wég zijn – dat is sport.

Je bent getraind en voorbereid,
maar pas als je precies op tijd

afwezig bent, en leeg, en stil,
doet je lichaam wat je wil.

Word je mee op reis genomen.
Dat is sport. De mooiste dromen

worden aan je toegekend
terwijl jij ergens anders bent.

Dikhuiden

Weet je wat je
na de zinnen van een neushoorn horen kunt?
Een duidelijke punt.
Neushoorns spreken onderstreept.
Hun woorden klinken vet
en alles wat ze vinden staat
in hoofdletters gezet.

Weet je wat je
kunt zien op een nijlpaardengezicht?
Zaken van gewicht.
Ze graven door.
Ze denken diep.
Een nijlpaard wijdt zijn tijd aan wie waarom
de wereld schiep.

En weet je wat ze
doen met hun dikhuidenvingers?
Ze gooien kogelslingers.
Ze doen aan sumo en aan judo
en verder elke sport waarbij ze mogen eten wat ze willen
en profijt hebben
van billen.

Zo.
Dat waren de vooroordelen.
Hoe het werkelijk zit
kan je zeker niet schelen?
Ik ken toevallig een nijlpaard
dat nooit iets van betekenis zegt,
ik ken toevallig een fluisterende neushoorn
(die versta je heel slecht)
en ik ken toevallig
een ijsdansolifant.
Echt?
Ja. Echt.